

Dva Goluba

Učitelj i učenik su vječno zagrljeni u svijetu tajanstva.

Na zidu je stajala rozeta. Dva ružičasta goluba na grani, u sobi šejha Mustafe Žuje. U vrijeme mog djetinjstva tu je stanovala Fikreta Šarić. Golubovi su i tada (a možda i sada) bili odslikani na grani ružičastom bojom i okrenuti jedan prema drugom a ružičasta je boja Nakšibendija. Toga sam se sjetio mnogo godina kasnije nakon Fikretine smrti. Fikretu smo kao dječaci opsluživali Miho i ja i to isključivo za novac a bila je izdašna i darežljiva. Tada nisam ni slutio da ću istraživati o bivšim vlasnicima. Jer je Fikretin otac, Ademaga Šarić kupio tu kuću od Ahmeda Žuje, Mustafinog brata. No, kako je i rečeno- „Sudbina će ti pokazati i ono što ne možeš ni zamisliti“. Na tu nepredvidivost je ukazao i Imam Ali a.s. rekavši: „Sudbina ima prednost nad zaključivanjem po sličnosti. Zato je snovanje kvasac nevolje.“

Miho i ja smo služili Fikretu nekoliko godina. Bila je teško pokretna te shodno nevolji i jako zahtjevnja ali nas je dobro plaćala a mi smo već pušili u žbunju i pili velike boce koka-kole tako da je novac uvijek bio dobrodošao. Fikreta znači- misao, ideja, pojam, utisak. Fikr (razmišljanje) ima u Sufizmu visoko i posebno mjesto. Adem-aga Šarić je kuću u kojoj je stanovao i Mustafa kupio od Ahmeda Žuje, Mustafinog brata. Ko zna koliko je sedždi Uzvišenom bogu učinjeno u Mustafinoj sobi jer se govori da je znao obavljati namaz po čitavu noć, od Jacije pa sve do Sabaha.

Hadis priopćava: „Jedan sat razmišljanja o Bogu vrijednije je od 70 godina ibadeta.“ O Bogu treba naravno razmišljati na ispravan način spoznajući Ga preko Njegovih Atributa i Imena. Kako bi se izbjegle zamke antropomorfizma, simoblizma i alegorizma drugi hadis jasno kaže: „Ne razmišljajte o Bogu, propast ćete: Razmišljajte o Njegovom stvaranju.“ Ispravno razmišljanje o Bogu (Fikr) jeste razmišljanje o Imamu svog vremena jer predaja kaže: „Spoznaja Imama je spoznaja Allaha“ dok su sami Imami neprestalno ponavljali- „Mi smo lijepa Allahova Imena.“

Ovo zato jer je Božije Biće nespoznatljivo i ta spoznaja nije u ljudskoj moći niti nam je naređeno da se u tom smislu trudimo. Imam je BATIN objave, njena iznutarnja dimenzija. Fikretu smo služili nekoliko godina. U to doba telefona još nije bilo (u stanovima i kućama) pa bi ona gledala kroz prozor i pozvala nas kad bi vidjela da prolazimo ulicom. Fikreta je znala biti pomalo sitničava i pretjerano ljubopitljiva jer samoća kod ljudi pojačava radoznanost pa se bavimo i onim što nas se ne tiče. Ali služili smo je s radošću jer je bila poštena, izdašna, i povjerljiva.

Šejh Mustafa Žujo je tragao za znanjem i to ga je odvelo i do Perzijskih obala.

U gradu Širazu sticajem okolnosti upoznao je jednog krovača. Ne očekujući ništa svratio je da obavi jednu sitnu popravku. Kovač Abdulah ga nije ni pogledao kad je ušao i upita kao da se odavno poznaju- „Dolaziš iz daleka“...

Mustafa potvrdno klimnu glavom „Ono što tražiš je u tebi i svi ljudi to nose a sve u skladu sa svojom snagom i opredjeljenjem iz iskona.“

„Neko ti može otvoriti vrata srca ali ono što je u njemu sam otvaraš“... nastavi Abdulah uopšten ne dižući pogled, zaokupljen komadom željeza pred sobom.

Potom upita Mustafu šta misli o Božijem zadovoljstvu i Božijoj srdžbi.

„O tome Kur'an govori“...

Zausti Mustafa ali ga Abdullah prekinu.

„Bog je savršen a savršeno ne može podlijezati promjeni pa kako onda on zapada u zadovoljstvo ili srdžbu?“

Mustafa se složi te reče kako promjene treba shvatiti ne vanjski nego iznutra.

„Za Boga nema izvana niti iznutra jer vrijeme i prostor Ga ne obuhvataju“-odvрати ovaj a Mustafa se zbuni.Malo zastade te prozbori:“Šejh vodi duhovnog putnika spoznaji Atributa i Imena i on tako spoznaje Allaha.“Da“-potvrdi Abdullah,“ali ga on može voditi samo do određene granice a poslije ga prihvata Bezgriješni Imam.Drugog puta nema a osim istine nema ništa drugo osim zablude“.Kovač je gledao u vrelo gvožđe pred sobom i uopšte ne prekidajući posao i ne gledajući Mustafu koji se čudio njegovom znanju.

On nastavi:“Reći ću ti jedan hadis i dobro ga zapamti.“Bog ne zapada u zadovoljstvo ili srdžbu poput nas ljudi već ima ljude čije zadovoljstvo je učinio svojim zadovoljstvom i čiju srdžbu je učinio svojim srdžbom.“

Ovdje se izbjegavaju zamke antropomorfizma,mislio je Mustafa nejasno dok se Abdullah bavio vrelim gvožđem,ponašajući se kao da priča obične stvari.Mustafu je ovaj susret mnogo dojmio a kada je odlazio ugleda na zidu odslikana dva ružičasta goluba na grani.

Kada se vratio u Stolac dade izraditi istovjetan crtež u svojoj sobi koji možda i sada stoji na zidu.

<https://jasminko.github.io/>

(Slika - Nišan Šejha Mustafe Žuje)